

**ע"פ 8638/13 - המערער בע"פ 8638/13 והמשיב בע"פ
8759/13: פלוני נגד המשיבה בע"פ 8638/13 והמערער בע"פ
8759/13: מדינת ישראל**

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליימ

**ע"פ 8638/13
ע"פ 8759/13**

לפני:
כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופטת א' חיות
כבוד השופט ח' מלצר

המערער בע"פ 8638/13
והמשיב בע"פ 8759/13: פלוני

נ ג ד

המשיבה בע"פ 8638/13
והמערער בע"פ 8759/13: מדינת ישראל

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בנצרת מיום
10.11.13 בתפ"ח 16325-03-13 שניתן על ידי
השופטים ד"ר א' אברהם (סגן נשיא), א' הלמן ו-ב'
ארבל

תאריך הישיבה: ט' בשבט התשע"ה (29.01.15)

בשם המערער בע"פ 8638/13

והמשיב בע"פ 8759/13: עו"ד סעיד חדאד

בשם המשיבה בע"פ 8638/13

עמוד 1

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

- א. שני ערעורים, מזה ומזה, על העונש שהושת על המערער (המשיב בערעור המדינה, שיכונה המערער) אשר בגדרי הסדר טיעון הודה בכתב אישום מתוקן בפרשה חמורה שתוצאותיה מכמירות לב. הוא יליד 1962, נשוי ובעל משפחה, ונתן עינו בקרובת משפחה ילידת 1996, אותה ביקש לשאת. היא סירבה, ויחד עם קרוב אחר (קטין) איים עליה כי יהרגה או ישרפה. משלמד המערער כי היא עומדת להתארס לזולתו, שבו השניים ואיימו עליה. בשעות הלילה ב-18.2.13 שפך עליה המערער חומצה הידרוכלורית ופניה נשרפו, נגרמו לה כויה פנימית בדרכי הנשימה ובצקת, ובסופם של טיפולים התוצאה היא כי איבדה את ראייתה בעין אחת, והשניה נפגעה אף היא. המערער הורשע בחבלה בכוונה מחמירה (סעיף 329 לחוק העונשין, תשל"ז-1977), וכן בעבירת איומים (סעיף 192 לחוק).
- ב. בטרם גזר את הדין עיין בית המשפט קמא בתסקיר נפגעת עבירה, מסמך עצוב בו עיינו גם אנו, שנערך באוקטובר 2013, שמונה חודשים לאחר המעשה, וכותבת התסקיר ציינה כי העין האחת נותרה בלא עדשה, והיא נפוחה ולא נעימה למראה, הראיה נפגעה גם בעין השנייה. סיכום התסקיר הוא כי הפגיעה השפיעה על המתלוננת בריאותית, נפשית, לימודית וחברתית וכן על משפחתה.
- ג. בגזר דינו קבע בית המשפט מתחם ענישה של מאסר על תנאי עד עשרה חודשי מאסר בפועל בעבירת האיומים, ושש עד שנים עשרה שנות מאסר בעבירת החבלה. בית המשפט נתן דעתו לעברו הפלילי של המערער, אליו נשוב, ומנגד להודייתו; לא נפסקו פיצויים, וזאת על פי עמדת המתלוננת, עם שבית המשפט ציין כי בידה לתבוע אזרחית. הושתו על המערער תשע שנות מאסר מיום מעצרו 19.2.13, ומאסרים על תנאי.
- ד. המערער טען בערעורו, תוך הפניה לפסקי דין, כי במקרים שונים שיש בהם דמיון מה לענייננו הושתו עונשים נמוכים יותר. אין המערער חולק על חומרת האירוע, אך לדבריו לא צפה את חומרת הפגיעה, ולדעתו מתחם הענישה צריך להיות בין שנה לשמונה שנים; עוד נטען, כי לא נותרו צלקות בפניה של המערער ונפגעה "רק" עינה הימנית.
- ה. בערעור המדינה נטען, כי עסקינן בחבלה מחמירה ברף העליון, במעשה אכזרי שתוכנן לפרטיו בקור רוח, ולאחר איומים חוזרים ונשנים על המתלוננת. העונש הקבוע בצד העבירה לפי סעיף 329 הוא עשרים שנות מאסר, ועל כן – כך נטען – המתחם שנקבע בין 6 ל-12 שנים נמוך מדי, והמדינה כבר עתרה בבית המשפט המחוזי ל-15 שנות מאסר בפועל. נטען גם, כי אף באשר לאיומים היה המתחם צריך להיות גבוה יותר.
- ו. בדיון בפנינו טען עו"ד חדאד למערער כי המתחם שנקבע מחמיר מדי, וכי המערער לא צפה את עצמת הנזק כאמור. עו"ד חנאווי טענה למדינה כי ההיפך הוא הנכון; המערער ידע מה יגרום לה ואיזה אות קין יטביע בה, ולמעשה הרס את חייה, בנזק בלתי הפיך, תוך סיוט מאיומים נוספים.

ז. עיינו בגליון ההרשעות הקודמות של המערער. הוא עמד לפני בתי המשפט לא פחות משש עשרה פעמים, החל מגיל 17, לפני למעלה מ-35 שנה, ובתוכן עבירות של אלימות ורכוש.

ח. המדינה הפנתה לפסיקה במקרי אלימות קרובים באופיים – למשל ע"פ 925/07 חדד נ' מדינת ישראל (2008) – 12 שנים; ע"פ 8675/09 דיגנקוב נ' מדינת ישראל (2011); ע"פ 3242/12 אלמוני נ' מדינת ישראל (16.6.14 – שלוש עשרה שנים).

ט. לאחר העיון סבורים אנו כי אין להיעתר לערעור המערער, ויש מקום להיעתר לערעור המדינה. סבורנו כי יש טעם בטענת המדינה באשר למתחמי הענישה, והמתחם בעבירת האיומים צריך בנסיבות להיות גבוה יותר, 4 עד 18 חודשי מאסר, ובעבירת החבלה – שש עד ארבע עשרה שנה. אך גם בגדר המתחם שקבע בית המשפט קמא, סבורנו כי המקרה שלפנינו מצוי סמוך לרף הגבוה של המתחם. סדרת האיומים, תכנון שפיכת החומצה על פני המתלוננת וביצועה בקור רוח, הנזק הקשה שנגרם לה בעיניה ובמישור מראה פניה, ושבדאי המעיט את סיכוייה במישור האישי והחברתי, עגמת הנפש, הסבל והיסורים שהם מנת חלקה – ראויים לענישה מכבידה יותר. גם לעבירת האיומים – "קדימון" למעשה הנורא – יש להידרש. כל שיקולי הענישה בכגון דא, למי שבשל תאוה לאשה צעירה ממנו בכשלושה וחצי עשורים, נכון היה לאמלל אותה – עומדים לחומרה, לבד מעצם ההודיה. רק מפני שאנו כערכאת ערעור איננו ממצים את הדין, נסתפק בהעלאת העונש ל-11 שנות מאסר בפועל. המאסרים על תנאי בעינם.

י. ערעור המדינה מתקבל כאמור, וכנכתב מעלה לא נעתרנו לערעור המערער.

ניתן היום, י"ב בשבט התשע"ה (1.2.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

המשנה לנשיאה